

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO/ 2023 / 9 / ... / 29 maart 2023

Inzake : ...,

bijgestaan door ..., COV,

verzoekende partij

Tegen : VZW ... met maatschappelijke zetel te ...,

vertegenwoordigd door ...,

bijgestaan door ..., advocaat,

verwerende partij

Met een ter post aangetekende zending van 18 januari 2023 tekent ... namens ... beroep aan tegen de beslissing van 3 januari 2023 van de tuchtcommissie van de VZW ... waarbij ... de tuchtmaatregel van het ontslag wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens van de zaak

... is een vastbenoemd personeelslid en tewerkgesteld als onderwijzer ASV in de ...

.

Met een ter post aangetekende zending van 18 februari 2022 wordt aan verzoekende partij meegedeeld dat een tuchtonderzoek wordt ingesteld.

Met een ter post aangetekende zending van 18 februari 2022 wordt verzoekende partij uitgenodigd voor verhoor in het kader van een preventieve schorsing.

Om volgende redenen:

“-Per e-mail van 21.01.2022 wordt directeur V.C. door de politie (zone ...) ingelicht van het feit dat er twee processen-verbaal lastens u werden opgesteld en er nog een derde klacht zou volgen op 24.01.2022.

-Per-mail van 21.01.2022 heeft directeur V.C. bestuurslid L.R. hiervan ingelicht en verzocht om het schoolbestuur verder op de hoogte te kunnen brengen van het reeds met u doorlopen traject op school.

-Op 03.02.2022 werd directeur V.C. door het schoolbestuur uitgenodigd om gehoord te worden. Zij heeft het schoolbestuur toegelicht dat zij in juni 2021 van de ouders van S.G. een klacht ontving omtrent beweerd fysiek gewelddadig gedrag door u gesteld (kind bij de kraag genomen, wegslaan van een steunende arm/hand waardoor het hoofd van S. op de bank viel) alsook een melding van de ouders van X.V.S. (in september 2018 op de vinger van I. geslagen, bladen op de grond laten vallen die kinderen moeten oprapen), en de gesprekken die naar aanleiding hiervan met u werden gevoerd. De directeur licht toe dat zij de voormalig voorzitter van het bestuursorgaan hier in juni 2021 telefonisch over heeft ingelicht, het Bestuursorgaan werd echter niet ingelicht. Directeur V.C. licht ook toe dat zij recent in december 2021 werd aangesproken door de vader van M. B. die haar meedeelde dat M. nu pas met het verhaal naar buiten kwam dat u haar 2 maal geschopt zou hebben. De directeur had deze vader uitgenodigd voor een opvolgingsgesprek, doch dit kon tot op heden nog niet doorgaan.

-Het bestuursorgaan heeft naar aanleiding van deze toelichting onmiddellijk beslist een tuchtprocedure tegen u op te starten en zich verder te informeren bij de politie omtrent de klachten.

-Op 09.02.2022 werd bestuurder R.D. (lid van de tuchtcommissie) door de politiezone ... ingelicht dat er lastens u drie afzonderlijke dossiers zijn opgestart inzake feiten van opzettelijke slagen en verwondingen. De aanvankelijke dossiernummers betreffen HA.43.L 1.001259/2022 en

HA.43.L 1.001 271 /022 beide opgesteld op 21/01/2022. Een derde dossier met nummer HA.43.L 1.001447 /2022 opgesteld op 24/01/2022.”

Met een ter post aangetekende zending van 4 maart 2022 wordt aan verzoekende partij de beslissing van de preventieve beslissing meegedeeld.

Met een ter post aangetekende zending van 16 november 2022 wordt verzoekende partij opgeroepen voor een tuchtverhoor.

Met een ter post aangetekende zending van 3 januari 2023 wordt aan verzoekende partij de beslissing van de tuchtmaatregel van het ontslag meegedeeld.

2. Over het procedureverloop

Met een ter post aangetekende zending van 25 januari 2023 worden de partijen op de hoogte gebracht van het lopende beroep.

Met een ter post aangetekende zending van 26 januari 2023 worden de partijen uitgenodigd voor de zitting.

Met een e-mail van 26 januari 2023 maakt verwerende partij het dossier over.

Met een e-mail van 3 maart 2023 maakt verwerende partij een verweerschrift over.

Mevr. A. Vercruysse, echtgenote van de heer Sweldens, is op de zitting aanwezig.

3. Wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft

Het beroep is binnen de reglementaire voorgeschreven termijn ingediend. Het voldoet aan de overige ontvankelijkheidsvereisten.

4. Over de naleving van de voorschriften bij het tot stand komen van de bestreden beslissing

4.1. Ten aanzien van de betwistingen inzake het niet in acht nemen door het schoolbestuur (i.c. de tuchtcommissie van de raad van bestuur) van de voorschriften die betrekking hebben op de tucht en preventieve schorsing, doet de kamer van beroep in laatste aanleg uitspraak met een beslissing die devolutieve werking heeft.

4.2. De kamer van beroep herinnert eraan dat door het devolutief karakter van het beroep, de zaak in haar geheel door de kamer opnieuw wordt onderzocht en dat de gebreken in de procedure die de beslissende overheid zelf heeft begaan, kunnen worden rechtgezet of hersteld in de procedure voor de kamer van beroep, behalve wat de regels betreft m.b.t. de voorschriften die op straffe van onontvankelijkheid zijn voorgeschreven of die van rechtswege de nietigheid meebrengen.

5. Beoordeling door de kamer van beroep

5.1. De kamer van beroep stelt de verjaring vast ten aanzien van een aantal van de tuchtfeiten die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing. Minstens ten aanzien van S. G. en X. V. S. blijkt afdoende dat de voormalige voorzitter van de raad van bestuur op de hoogte was van de feiten, evenals van de potentiële ernst ervan (doktersattest). De raad van bestuur kan betreuren dat die informatie toen niet doorgespeeld werd naar de volledige raad van bestuur, maar desalniettemin begint de verjaringstermijn voor het instellen van een onderzoek naar de beweerde tuchtfeiten op dat ogenblik wel te lopen. Ter zitting wordt gewezen op de rechtspraak van de kamer van beroep dat de verjaringstermijn pas begint te lopen wanneer er afdoende zekerheid is over de beweerde tuchtfeiten. Die verwijzing is correct wanneer het gaat om een ontslag om dringende redenen, waar het schoolbestuur onmiddellijk tot een beslissing moet komen en waar het zowel in het voordeel van het personeelslid als van het schoolbestuur is dat dit niet onverhoeds op basis van geruchten zou gebeuren. In een tuchtprocedure betreft de verjaringstermijn van zes maanden evenwel slechts de start van een onderzoek, niet het nemen van de tuchtbeslissing. In die omstandigheden is de drempel van kennisname lager opdat de verjaringstermijn begint te lopen. Wanneer de voorzitter van de raad van bestuur kennisneemt van feiten inzake fysiek ingrijpen, gestaafd met een doktersattest, dan zijn daarmee afdoende gegevens bekend opdat de inschatting kan worden gemaakt of dit fysieke ingrijpen

verder onderzoek behoeft of niet. De huidige samenstelling van de raad van bestuur kan, net zoals de kamer van beroep, thans enkel vaststellen dat de voormalige voorzitter dergelijk onderzoek niet opportuun achtte. De feiten ten aanzien van I. V. S. en S. G. zijn bijgevolg verjaard.

5.2. Wat betreft de overige voorgehouden feiten van fysiek ingrijpen op leerlingen, moet de kamer van beroep vaststellen dat die deel hebben uitgemaakt van een strafrechtelijk onderzoek, dat finaal geseponneerd werd omdat de feiten onvoldoende bewezen werden geacht door het Openbaar Ministerie. De kamer van beroep is het eens met het schoolbestuur waar dit stelt dat een strafrechtelijke seponering niet in de weg staat dat een tuchtrechtelijke sanctie nog steeds mogelijk is. Fysiek ingrijpen op kinderen is volstrekt ongepast. Zelfs indien er geen strafrechtelijke veroordeling voor slagen en verwondingen volgt, kan van een schoolbestuur nog steeds verwacht worden dat het zijn verantwoordelijkheid neemt en de leraar in kwestie tuchtrechtelijk tot de orde roept wanneer fysiek ingrijpen de grens van het deontologisch toelaatbare overschreden heeft. De kamer van beroep begrijpt dan ook goed dat het schoolbestuur gemeend heeft om de feiten na de seponering niet zomaar ongemoeid te laten. Maar een tuchtrechtelijke sanctie vereist wel vooreerst dat de feiten op zich bewezen zijn. Bij een seponering “wegens onvoldoende bewijs” betekent dit dat het schoolbestuur bijkomende onderzoek zal moeten doen om de feiten te bewijzen, dan wel exact moet aangeven waar de tuchtrechtelijke feiten verschillen van de feiten die in het strafonderzoek onderzocht werden, zodat het gebrek aan bewijs inzake de strafrechtelijk onderzochte feiten niet doorwerkt naar de tuchtrechtelijk te sanctioneren feiten.

5.3. Voor de kamer van beroep zijn de feiten inzake fysiek ingrijpen die beoordeeld worden in het tuchtonderzoek, niet verschillend van diegene die beoordeeld werden in het strafonderzoek. Het betreft zowel ten aanzien van M. B., X. V. S., D. V. S. en L. M. feiten waaraan de tuchtoverheid weliswaar een andere kwalificatie wil geven van volstrekt onaangepast en ontoelaatbaar handelen in een pedagogisch context, maar die wat de gestelde fysieke handeling betreffen, feitelijk overeenstemmen met de feiten die strafrechtelijk onderzocht werden en onvoldoende bewezen werden geacht.

5.4. De kamer van beroep stelt ook vast dat het, noch voor haar, noch voor het personeelslid, noch voor het schoolbestuur, duidelijk is waarop de beslissing van het Openbaar Ministerie exact gebaseerd werd. Buiten een aangevinkte keuze (seponering wegens onvoldoende bewijs) zijn de onderliggende redenen voor die keuze nergens duidelijk gemaakt. De kamer van beroep is van mening dat dit een bijkomend argument is om zelf een aanvullend tuchtonderzoek te voeren.

Opdat de tuchtoverheid dan kan overgaan tot een tuchtrechtelijke kwalificatie ondanks de conclusie van het Openbaar Ministerie, dient zij vooreerst nog vast te stellen dat de feiten bewezen zijn. In deze kan de kamer van beroep enkel vaststellen dat de tuchtoverheid geen enkele onderzoeksdaad heeft gesteld. Het is voor de kamer van beroep onbegrijpelijk dat de tuchtoverheid gemeend heeft om zelf geen enkele onderzoeksdaad meer te moeten stellen, wanneer zij op de hoogte wordt gesteld van een strafrechtelijke seponering wegens onvoldoende bewijs van de gestelde feiten en wanneer het schoolbestuur aan dezelfde feiten thans een tuchtrechtelijke kwalificatie wil geven.

5.5. Dat geldt des te meer wanneer de tuchtrechtelijke kwalificatie van volstrekt ontoelaatbaar pedagogisch handelen ter zitting weerlegd wordt met feitelijke gegevens die voorwerp hadden moeten uitmaken van schoolintern tuchtonderzoek (zoals de bewering dat verzoekende partij weliswaar L. M. heeft vastgegrepen, doch enkel om twee vechtende leerlingen uit elkaar te trekken, wat in het strafonderzoek niet onderzocht is geweest).

De kamer van beroep stelt ook vast dat het strafrechtelijk onderzoek enkel de feiten an sich heeft onderzocht maar niet de context waarin de feiten zich hebben afgespeeld.

5.6. Bij gebreke aan enig onderzoek vanuit het schoolbestuur om de vaststelling vanuit het Openbaar Ministerie dat de feiten niet bewezen zijn, aan te vullen met bijkomend bewijs, ziet de kamer van beroep niet in hoe er kan worden overgegaan tot het toekennen van een tuchtrechtelijke kwalificatie aan niet-bewezen feiten. De conclusie van het Openbaar Ministerie dat de feiten na afloop van het strafonderzoek onvoldoende bewezen zijn, dringt zich op zowel ten aanzien van het schoolbestuur als ten aanzien van de kamer van beroep, tot bijkomend tuchtonderzoek de feiten

afdoende onderbouwt. De tuchtcommissie heeft echter geen enkele onderzoeksdaad gesteld, zelfs niet na mededeling van de seponering wegens gebrek aan bewijs.

5.7. In de tuchtrechtelijke omschrijving staan weliswaar ook nog twee feiten die geen betrekking hebben op fysiek ingrijpen, met name een leerling “schatje” noemen, roepen tegen een leerling, boeken/werkbladen op de grond smijten, spelen met het haar van leerlingen, en een opmerking maken inzake kusjes geven aan de mama van een leerling voor haar verjaardag. Het door het Openbaar Ministerie vastgestelde gebrek aan bewijs strekt zich niet uit tot die feiten, aangezien die niet onderzocht werden in het strafonderzoek. De kamer van beroep kan hieromtrent echter enkel vaststellen dat die feiten ontkend worden door het personeelslid, en noch het voorwerp hebben uitgemaakt van het gevoerde strafonderzoek, noch het voorwerp hebben uitgemaakt van het (niet-gevoerde) tuchtonderzoek. In die omstandigheden kan de kamer van beroep zich niet uitspreken over voornoemde feiten.

BESLISSING

Gelet op de artikelen 64 tot 72 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 30 mei 1996, 13 januari 1998 en 15 september 2000, 3 juli 2009 en 24 september 2010;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de kamer van beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs, zoals vastgesteld in zitting van 28 september 2011;

Gelet op het ministerieel besluit van 11 april 2019 waarbij de heer Kurt Willems wordt aangesteld als voorzitter voor de kamer van beroep voor het gesubsidieerd vrij onderwijs;

Gelet op de hoorzitting van 29 maart 2023;

Na beraadslaging,

Na geheime stemming,

Artikel 1 (met unanimité):

De beslissing van de tuchtcommissie van de raad van bestuur van de vzw ... waarbij ... de tuchtsanctie van het ontslag wordt opgelegd, wordt vernietigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 29 maart 2023.

De kamer van beroep was als volgt samengesteld uit:

De heer Kurt Willems, voorzitter;

Mevrouw Suzy Sterck en de heer Jan-Baptist De Smet, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw Ann Huybrechts en de heer Joeri Meynen, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw Karen De Bleekere, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan een voor elke partij en een voor het dossier van de kamer.

Secretaris,

Karen De Bleekere

Voorzitter,

Kurt Willems